



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Bc. Ondřeje Šafránka ve věci

žalobce: **doc. Dr. Ing. P. K.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Joklem
sídlem Londýnská 608/52, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **rektor Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem**
sídlem Pasteurova 3544/1, 400 96 Ústí nad Labem
zastoupený advokátem Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D.
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2025, č. j. UJEP/2025/00025082,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasně podanou žalobou ze dne 11. 9. 2025 se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, kterým byl žalobce odvolán z funkce děkana Fakulty životního prostředí Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem (dále jen „FŽP“ a „UJEP“). Rozhodnutí rektora bylo vydáno na základě návrhu Akademického senátu FŽP (dále jen „AS FŽP“) schváleného na zasedání dne 15. 7. 2025.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Žaloba

2. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasil, neboť měl za to, že návrh na jeho odvolání byl přijat v rozporu s právními předpisy, vnitřními předpisy vysoké školy a ústavními principy zakotvujícími ochranu veřejných subjektivních práv. Tvrdil, že v důsledku porušení procesních pravidel, absence věcného odůvodnění a účelové motivace části členů akademického senátu došlo k zásahu do jeho práv, jenž nese znaky svévole a zneužití pravomoci v rámci akademické samosprávy. Žalobce se proto domáhal zrušení rozhodnutí rektora jako nezákonného podle § 76 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), neboť řízení, které jeho vydání předcházelo, bylo stíženo procesními vadami, a zároveň i samotné rozhodnutí postrádá zákonný podklad, věcné důvody a je zatíženo prvky libovůle.
3. Žalobce uvedl, že samotný návrh na jeho odvolání z funkce děkana ze dne 26. 5. 2025 je vnitřně nekonzistentní, obsahuje hodnoticí formulace a vychází z neověřených nebo vágních skutkových tvrzení, která nejsou přímo propojena s porušením konkrétních předpisů. Návrhu na odvolání žalobce také vytkl, že návrh na jeho odvolání byl předsedovi AS FŽP předložen s anonymizovanými podpisovými řádky a totožnost předkladatelů (tří senátorů AS FŽP) žalobci nebyla dosud sdělena. Tímto procesním pochybením měl být žalobce zkrácen na právu klást předkladatelům doplňující otázky.
4. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalobce uvedl, že žalovaný nemohl přistoupit k odvolání žalobce z funkce děkana pouze na základě návrhu akademického senátu, aniž by vlastní úvahou zhodnotil, zda návrh splňuje náležitosti požadované právním řádem, především co do skutkové konkretizace, právní kvalifikace a přiměřenosti navrhovaného zásahu. Žalobce dále argumentoval, že pokud takovou analýzu neučinil, zatížil své rozhodnutí podstatnou vadou spočívající v absenci věcného přezkumu a převzetí neurčitého, hodnotícího a místy až spekulativního návrhu bez ověření jeho relevance.
5. Žalovanému žalobce dále vytkl, že se důkladně neseznámil se zápisy AS FŽP, a tím nezjistil jeho procesní pochybení, a dále nepřihlédl ani ke stanovisku vědecké rady FŽP ze dne 11. 7. 2025, která je samosprávným akademickým orgánem fakulty, čímž zasáhl nepřiměřeně do autonomie fakulty.
6. Žalobce rovněž namítal, že proces přijetí návrhu na jeho odvolání z funkce děkana byl zatížen procedurálními nedostatky. Zprv uvedl, že zasedání AS FŽP dne 10. 6. 2025, na němž byl návrh na odvolání děkana poprvé přijat, bylo zatíženo vadou, neboť bylo přerušeno a následně obnoveno formálně jako „uzavřené jednání“, přičemž na tomto jednání došlo mimo jiné i ke schvalování komisí, způsobu hlasování a dalších klíčových procedurálních kroků. Takový postup je podle žalobce v rozporu s čl. 6 odst. 4 jednacího řádu AS FŽP, podle něhož se program schvaluje na začátku řádného zasedání a hlasování v uzavřené části je možné toliko k otázkám, které byly řádně projednány a připraveny v otevřeném řízení. Fakticky byl celý program, včetně procedurálních otázek, schválen až v rámci uzavřeného zasedání.
7. Žalobce dále tvrdí, že AS FŽP pochybil i na zasedání dne 15. 7. 2025, na němž bylo opakovaně hlasováno o návrhu na odvolání děkana. Pochybení podle žalobce spočívá v tom, že nebylo zrušeno předchozí usnesení a výsledky hlasování ze dne 10. 6. 2025, které se rovněž týkalo odvolání děkana. Tím došlo k situaci, kdy zůstala v platnosti sice dvě totožná usnesení senátu ve stejné věci, přičemž ale jedno z nich bylo schváleno a zůstalo v platnosti i s procesním pochybením. Na zasedání dne 15. 7. 2025 mělo podle žalobce dojít také k dalšímu

procesnímu pochybení, neboť zápis ze zasedání postrádá jakékoli usnesení, jímž by senát formálně vzal na vědomí vyjádření děkana a jím předložené přílohy. Ze zápisu sice vyplývá, že děkan v rámci jednání předal písemné stanovisko, námitky a doplnění a požádal o jejich zařazení do materiálů k projednávání věci, avšak zápis již nezachycuje, že by se akademický senát těmito podklady zabýval, jakkoli je projednal nebo o nich alespoň přijal formální usnesení „bere na vědomí“. Podle žalobce nezachycení tohoto usnesení v zápisu je třeba hodnotit jako projev libovůle, neboť senát si zvolil selektivní způsob zaznamenání průběhu jednání, z něhož vyplývá pouze výsledek hlasování o odvolání, nikoli procesní kroky a reakce na stanoviska druhé strany.

8. Další procesní vadu podle žalobce představovalo porušení čl. 7 odst. 2 jednacího řádu AS FŽP, podle něž musí návrh na odvolání děkana obsahovat věcné důvody. Návrh na odvolání by měl podle žalobce obsahovat konkrétní, přezkoumatelně formulované důvody; namísto toho byl podán v obecné rovině, bez rozlišení mezi skutkovými okolnostmi, osobními domněnkami a případnými důsledky na vedení fakulty. Ačkoli byl žalobce formálně seznámen s návrhem na odvolání před jednáním akademického senátu, návrh neobsahoval konkrétní skutková tvrzení, nýbrž pouze obecné a vágní výtky, které mu znemožnily se adekvátně bránit a předložit relevantní vysvětlení či důkazy. Navíc žalobce nesouhlasí s tvrzením obsaženým v návrhu, že postupoval v rozporu se zákonem v souvislosti s rozvázáním pracovního poměru dvou akademických pracovníků Ing. S. K., Ph.D., a RNDr. T. M. G., CSc., neboť se opíral o doporučení na základě právní analýzy. Žalobce také poukázal na skutečnost, že ani ze strany orgánů inspekce práce nebylo shledáno žádné pochybení.
9. Žalobce dále rozporoval průběh mimořádného zasedání AS FŽP dne 18. 3. 2025, na němž byly diskutovány personální otázky ohledně výpovědi dvou akademických pracovníků dr. K. a dr. G. Žalobce nesouhlasil se zápisem z tohoto zasedání a namítal, že přijaté usnesení bylo připravené předem. Podobné námitky žalobce vznesl také proti průběhu zasedání AS FŽP dne 22. 4. 2025. Zároveň rozporoval obsazení a podle jeho názoru tendenční činnost legislativní komise zřízené na zasedání AS FŽP dne 18. 3. 2025 za účelem prověření diskutovaných personálních otázek.
10. Podle žalobce AS FŽP ani rektor dále nijak nezohlednili stanovisko vědecké rady fakulty ani vyjádření podpory ze strany členů akademické obce i zástupců spolupracujících institucí a tím se dopustili svévole.
11. Žalobce rovněž zpochybnil nestrannost a nepodjatost některých členů AS FŽP z důvodu jejich vzájemných osobních a profesních vazeb s dr. K. a dr. G. Návrh na odvolání děkanem tak byl podle názoru žalobce přijat orgánem, který nebyl personálně způsobilý ve smyslu požadavku na nestrannost a nepodjatost, a proto nemůže obstát jako zákonný a legitimní podklad pro rozhodnutí žalovaného. Podle žalobce došlo k jeho odvolání po cílené diskreditační kampani jeho osoby zejména ze strany dr. G.; k odvolání žalobce z pozice děkana tedy nedošlo po kritickém zhodnocení výkonu a přínosu děkana z hlediska rozvoje fakulty, které jsou nesporné a doložitelné.
12. Žalovaný i AS FŽP podle žalobce také pochybili tím, že v daném případě nezvážíli žádné mírnější prostředky k řešení vzniklé situace, např. výzvu k nápravě nebo mediaci.
13. Žalobce také namítal, že s ním bylo komunikováno nekonzistentně a nebyl seznámen s faktem, že jeho vyjádření na zasedání AS FŽP dne 18. 3. 2025 bude vnímáno jako klíčové, protože se nemohl lépe připravit. V tom spatřuje porušení zásad spravedlivého procesu. Jako

závažnou vadu také vnímá způsob, jakým byla o návrhu informována akademická obec. Zápisy i podklady byly zveřejňovány pouze v uzavřeném systému Moodle, přístupném omezenému okruhu osob. Tento postup je podle něj v rozporu s principem transparentnosti, který je neoddelitelnou součástí akademické samosprávy.

Vyjádření k žalobě

14. Žalovaný se vyjádřil podáním ze dne 16. 10. 2025, ve kterém předeslal, že žalobu považuje za nedůvodnou a navrhl její zamítnutí.
15. Žalovaný argumentoval, že žalobce zcela pomíjí rozdíl mezi odvoláním z funkce děkana na základě vlastního podnětu rektora (postup podle § 28 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, – dále jen „zákon o VŠ“) a odvoláním z funkce děkana na základě návrhu akademického senátu (postup podle § 28 odst. 2 zákona o VŠ). V posuzovaném případě byl děkan odvolán na základě návrhu akademického senátu postupem podle § 28 odst. 2 zákona o VŠ, nikoli z vlastního podnětu rektora postupem podle § 28 odst. 3 zákona o VŠ. Dle § 28 odst. 2 zákona o VŠ je pak rektor povinen na základě návrhu akademického senátu fakulty děkana z funkce odvolat, což vyplývá ze samotné dikce tohoto ustanovení. Meze diskrečního oprávnění rektora jsou proto v posuzovaném případě značně omezené. Tím se daná situace odlišuje od postupu odvolání děkana podle § 28 odst. 3 zákona o VŠ, podle něhož rektor musí prokázat splnění některého ze zákonem stanovených důvodů pro odvolání děkana. V tomto směru odkázal žalovaný na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2018, č. j. 10 As 60/2018-45.
16. Žalovaný upozornil, že při postupu podle § 28 odst. 2 zákona o VŠ rektor není jen „autorem podpisu“, ale odmítnutí návrhu na odvolání může přijít pouze ve výjimečných případech svévole, šikany nebo diskriminace a v případech procesního pochybení.
17. Dále žalovaný uvedl, že v posuzovaném případě nic z výše uvedeného nepřichází v úvahu. Podle jeho mínění byl návrh na odvolání žalobce z funkce děkana přijat v souladu s procesními předpisy (zákonem o VŠ i jednacím řádem AS FŽP) a byl i podrobně odůvodněn validními argumenty. Žalovaný proto neviděl důvod, pro který by neměl návrhu na odvolání žalobce z funkce děkana vyhovět. Postupoval tak zcela v souladu s § 28 odst. 2 zákona o VŠ a citovanou judikaturou. Žalovaný by naopak posupoval v rozporu se zákonem, pokud by se rozhodl návrhu na odvolání žalobce za uvedených okolností nevyhovět. Žalovaný proto považuje napadené rozhodnutí za zákonné a správné.
18. K vytýkaným procesním vadám žalovaný uvedl, že je nepovažuje za způsobilé zpochybnit zákonnost přijatého návrhu na odvolání děkana. Žalovaný uvedl, že s návrhem na odvolání děkana byl poprvé seznámen dopisem od předsedy AS FŽP ze dne 13. 6. 2025. Důvody odvolání považoval žalovaný za dostatečně popsané. I žalovanému byl návrh předložen s anonymizovanými podpisy, ovšem současně bylo paní ombudsmankou UJEP, tzn. nezávislou třetí osobou, ověřeno, že se skutečně jedná o podpisy členů AS FŽP. Podle žalovaného tento způsob nevylučuje žádný z procesních předpisů, a nelze tedy hovořit o procesním nedostatku.
19. Žalovaný dále popsal, že dopisem předsedy AS FŽP ze dne 23. 6. 2025 byl žalovaný informován o tom, že hlasování o odvolání děkana z funkce, které proběhlo na mimořádném zasedání dne 10. 6. 2025, bylo učiněno v rozporu s jednacím řádem AS FŽP, a je nutné jej považovat za neplatné; současně předseda AS FŽP informoval o tom, že na dalším zasedání

AS FŽP bude opakovaně hlasováno o odvolání děkana tak, aby vše proběhlo v souladu s jednacím řádem AS FŽP.

20. Podle žalovaného následně proběhlo nové hlasování o odvolání žalobce, a to na zasedání AS FŽP dne 15. 7. 2025. O tomto byl žalovaný podle jeho slov opět informován dopisem předsedy AS FŽP ze dne 16. 7. 2025, v němž bylo uvedeno, že v rámci nového hlasování o odvolání žalobce bylo 9 z 11 celkových hlasů pro odvolání děkana.
21. K žalobcem namítanému dotčení jeho práv v průběhu projednávání návrhu na odvolání žalovaný uvedl, že žalobce byl přítomen na všech výše uvedených zasedáních, tj. jak na zasedání dne 10. 6. 2025, tak rovněž na zasedání dne 15. 7. 2025, kde proběhlo opakované hlasování. Žalobce tak podle žalovaného měl možnost uplatnit své stanovisko, což také učinil, a současně měl možnost konfrontovat všechny členy AS FŽP, přičemž je zcela nerozhodné, kdo z nich podal návrh na jeho odvolání, a nemohlo mu tedy být upřeno právo klást navrhovatelům doplňující dotazy. Žalovaný zdůraznil, že návrh na odvolání je navíc stále „pouze návrhem“, a o usnesení rozhodují všichni členové AS FŽP, a žalobce měl prokazatelně prostor se proti návrhu o jeho odvolání a skutečností v něm uvedeným vymezit a přesvědčit členy AS FŽP.
22. K samotnému návrhu na odvolání děkana žalovaný uvedl, že členové AS FŽP uvedli konkrétní důvody, pro které si již nepřejí, aby žalobce nadále zastával funkci děkana. Návrh na odvolání děkana vč. jeho příloh obsahoval více jak 20 stran textu, v němž je podrobně popsán každý jednotlivý důvod. Podle mínění žalovaného je z okolností zjevné, že se nejednalo o překvapivou momentální a nijak neodůvodněnou pohnutku členů AS FŽP, tj. o svévolné či šikanózní rozhodnutí. Z textu návrhu na odvolání je zjevné, že členové AS FŽP byli dlouhodobě nespokojeni s vybranými kroky činěnými žalobcem, což nakonec vyústilo v podání předmětného návrhu na odvolání děkana. Žalovaný shrnul, že ztráta důvěry mezi AS FŽP a děkanem FŽP je v takovém případě zcela evidentní a jednoduše není nadále možné, aby byla FŽP efektivně vedena, když již neexistuje soulad mezi tak zásadními samosprávnými akademickými orgány, jakými jsou akademický senát fakulty a její děkan. Žalovaný s ohledem na popsané skutečnosti vydal napadené rozhodnutí, které podle jeho názoru obsahuje srozumitelné a jasné odůvodnění.
23. Žalovaný k ostatním vyjádřením a argumentům žalobce uvedl, že se mýjí s podstatou tohoto sporu a žádný z nich nemá vliv na právní posouzení věci.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

24. Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval replikou ze dne 11. 11. 2025, v níž uvedl, že ani v režimu odvolání děkana podle § 28 odst. 2 zákona o VŠ nesmí být role rektora pouze formální kontrolou náležitostí, ale rektor musí provést přezkum za účelem vyloučení svévole. Žalobce sdělil, že žalovaný redukoval svou roli na kontrolu formálních náležitostí hlasování a rezignoval na ověření pravdivosti a přiměřenosti důvodů uvedených akademickým senátem FŽP. Podle žalobce se žalovaný nezabýval (a) anonymizací návrhu a dopady na kontradiktornost obhajoby, (b) zadržením audiozáznamu a neúplností zápisů ze zasedání, (c) skutečností, že vyjádření děkana a jeho přílohy nebyly věcně projednány ani vzaty na vědomí, (d) disproporcí mezi postojem většiny akademické obce (zaměstnanců, vědeckých pracovníků a studentů) podporující děkana a izolovaným postojem akademického senátu, a konečně (e) dopadem odvolání na chod fakulty která pod vedením žalobce dlouhodobě prosperovala. Žalobce je názoru, že tato kumulace faktorů je typickým

indikátorem účelového a svévolného postupu, který minimální přezkum rektora měl odhalit a korigovat.

25. Žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí nesplnilo základní judikaturní standard: nevyvrátilo indicie svévole, nevypořádalo podstatné námitky a opřelo se toliko o formální validitu hlasování. Tím je podle žalobce porušen účel § 28 odst. 2 ZVŠ i role rektora jako kontrolního prvku uvnitř akademické samosprávy. Soud má proto přezkoumat, zda žalovaný skutečně vyloučil svévoli.
26. Ve zbytku žalobce *de facto* zopakoval již shora popsanou argumentaci uvedenou v žalobě.

Duplika žalovaného

27. K replice žalobce se žalovaný vyjádřil duplikou ze dne 26. 11. 2025, v níž se vymezil proti tvrzení žalobce, že AS FŽP jednal svévolně či šikanózně na základě momentální pohnutky mysli. Popsal, že odvolání žalobce z funkce děkana bylo výsledkem dlouhodobého napětí v pracovních a lidských vztazích na fakultě a mj. odkázal na zasedání AS FŽP dne 18. 3. 2025, na němž byly podrobně probírány personální otázky, jež byly následně formulovány coby důvody pro odvolání děkana. Současně žalovaný uvedl, že na tomto zasedání byly AS FŽP činy konkrétní kroky v návaznosti na nesouhlas s některými opatřeními děkana.

Ústní jednání

28. Při soudním jednání konaném dne 4. 3. 2026 žalobcův zástupce setrval na argumentech prezentovaných v písemných podáních ve věci a kromě již předložených důkazních návrhů navrhl k důkazu výroční zprávy o hospodaření FŽP za roky 2024 a 2025 a výpis ze mzdového a personálního systému VEMA ze dne 10. 11. 2025. Těmito dokumenty chtěl žalobce podpořit svou argumentaci o kompetentním vedení fakulty. Zároveň označil k důkazu výpis z blíže nespecifikovaného internetového zdroje, kde mají být zaznamenána negativní hodnocení studentů dr. G., a to za účelem prokázání legitimacy jeho personálních kroků.
29. Substituční zástupkyně žalovaného při jednání rovněž odkázala na předchozí vyjádření ve věci. K důkazům navrženým žalobcem při jednání uvedla, že výpis ze mzdového systému prokazuje poskytnutí mimořádné odměny 70 000 Kč žalobci, a to za situace, kdy zdejší soud rozhodl o odkladném účinku žaloby a žalobce stále vykonával svou funkci. Uvedená odměna byla vyplacena všem děkanům včetně žalobce, neboť jde o standardní postup ke konci kalendářního roku a žalovaný nechtěl být nařčen z neobjektivnosti z důvodu probíhajícího soudního sporu.
30. S ohledem na absenci formalizovaného správního spisu vedeného žalovaným, soud provedl při jednání dokazování čtením či sdělením obsahu některých listin. Ohledně konkrétních skutkových zjištění viz bod 34 a násl. tohoto rozsudku.

Posouzení věci soudem

31. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo

jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

32. Soud na tomto místě předesílá, že s ohledem na povahu věci shledal jako důvodnou žádost žalovaného o přednostní projednání věci podle § 56 odst. 1 s. ř. s. a věc projednal mimo pořadí ostatních věcí, které se jinak řídí datem, kdy byly k soudu podány.
33. Po dokazování předloženými listinami a přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
34. Z jednacího řádu AS FŽP soud zjistil, že je účinný od 28. 2. 2018 a že podle čl. 6 odst. 7 má děkan právo vystoupit na jednání kdykoliv o to požádá. Z čl. 7 odst. 2 se podává, že návrh na odvolání děkana je nutné zpřístupnit nejméně 7 kalendářních dnů před jeho projednáním způsobem umožňujícím dálkový přístup. Podle čl. 10 je přílohou č. 1 návrh na odvolání děkana FŽP. V příloze č. 1 je stanoveno, že návrh na odvolání děkana může být podán za jednání, které závažně poškodilo dobré jméno FŽP nebo UJEP anebo které je v rozporu s právním řádem, zejména závažné nedodržování zákona nebo vnitřních předpisů UJEP nebo FŽP. Návrh na odvolání může podat buď skupina 20 členů akademické obce FŽP anebo 3 členové AS FŽP. Návrh musí být podán písemně předsedovi AS FŽP s podrobným zdůvodněním. AS FŽP si vyžádá stanovisko děkana k takovému návrhu a návrh i stanovisko projedná. Hlasuje se v tajném hlasování a pro přijetí je nutná většina nejméně 3/5 všech členů AS FŽP.
35. Z návrhu na odvolání děkana ze dne 26. 5. 2025 (originální vyhotovení předložené žalovaným na žádost soudu) vzal soud za prokázané, že byl podán třemi členy AS FŽP z důvodu závažného poškozování dobrého jména FŽP a také z důvodu personálních kroků žalobce vůči dr. G. a dr. K. Rozvázání pracovního poměru s dr. G. dne 5. 3. 2025 navrhovatelé označili za potenciálně rozporné se zákoníkem práce a pracovním řádem UJEP. Způsob, jakým měla být dr. K. předložena nabídka k ukončení pracovního poměru považovali navrhovatelé za nátlakový a rozporný s etickým kodexem UJEP. Ukončením pracovního poměru dr. G. se pak žalobce měl dopustit ohrožení výuky a studia studentů dokončujících závěrečné práce, neboť se ocitli bez vedoucího/konzultanta. Tento krok podle navrhovatelů nekonzultoval s vedoucím katedry, na níž dr. G. působil, a neinformoval o něm ani proděkana pro studium. Rovněž podle navrhovatelů nepravdivě informoval, že je převzetí výuky i vedení závěrečných prací zajištěno, ovšem nebylo tomu tak a tato situace musela být řešena až následně. Zároveň navrhovatelé žalobci vytkli, že se své personální kroky nesnažil řešit jiným, mírnějším způsobem, např. za pomoci etické komise či ombudsmanky UJEP. Navrhovatelé dále kritizovali, že žalobce popsány personální kroky destabilizoval pracovní vztahy na fakultě a vzniklou situaci se mu nepodařilo účinně komunikovat ani uklidnit, což mělo za následek strach a nervozitu v celé akademické obci fakulty. Přílohu návrhu pak tvořily e-mailové zprávy žalobce adresované zaměstnancům a studentům fakulty, kopie výpovědi dr. G. a vyjádření odborových organizací UJEP k popsáním personálním změnám ze dne 12. 3. 2025.
36. Z potvrzení datovaného 3. 6. 2025 soud zjistil, že jím ombudsmanka UJEP potvrdila, že návrh na odvolání děkana FŽP byl podán třemi členy akademického senátu dne 26. 5. 2025.
37. Ze zápisu z mimořádného zasedání AS FŽP ze dne 10. 6. 2025 soud zjistil, že zasedání se zúčastnili všichni členové AS FŽP (celkem 11 členů), v průběhu jednání děkan požádal, aby

mohl předložit stanovisko vědecké rady FŽP, které ale ještě nebylo zpracováno. S ohledem na neustávající rušení ze strany veřejnosti bylo jednání přerušeno a dále probíhalo jako uzavřené s přizváním děkana a proděkana pro vnější vztahy. Na takto uzavřeném jednání byl schválen program a následně i v tajné volbě hlasováno o návrhu na odvolání děkana, který byl schválen 9 hlasy pro návrh, 2 hlasy proti návrhu.

38. Z dopisu ze dne 13. 6. 2025 soud zjistil, že byl podepsaný předsedou AS FŽP a adresovaný žalovanému (rektorovi UJEP). Obsahem dopisu bylo informování o schválení návrhu na odvolání žalobce z funkce děkana na zasedání AS FŽP dne 10. 6. 2025 a přílohy tvořily protokol o průběhu volby, návrh na odvolání a potvrzení ombudsmanky o totožnosti navrhovatelů.
39. Z dopisu ze dne 23. 6. 2025 soud zjistil, že byl podepsaný předsedou AS FŽP a adresovaný žalovanému (rektorovi UJEP). Obsahem dopisu bylo informování o tom, že existují obavy, že návrh na odvolání děkana nebyl schválen procesně korektním způsobem, a tato skutečnost by mohla vyvolávat možné nejasnosti. Z tohoto důvodu se AS FŽP měl sejít opakovaně a o návrhu hlasovat znovu.
40. Z dopisu ze dne 25. 6. 2025 soud zjistil, že byl podepsaný předsedou AS FŽP a adresovaný žalobci (děkanovi FŽP). Obsahem dopisu bylo informování o tom, že existují obavy, že návrh na odvolání děkana nebyl schválen procesně korektním způsobem, a tato skutečnost by mohla vyvolávat možné nejasnosti. Z tohoto důvodu se AS FŽP měl sejít opakovaně a o návrhu hlasovat znovu.
41. Ze zápisu z mimořádného zasedání AS FŽP ze dne 15. 7. 2025 soud zjistil, že zasedání se zúčastnili všichni členové AS FŽP (celkem 11 členů), děkan, proděkan pro rozvoj a kvalitu, proděkan pro vnější vztahy, tajemník FŽP a veřejnost. Ze zápisu vyplývá, že předseda AS FŽP předešel průběh jednání a konstatoval, že bod „Návrh na odvolání děkana“ bude rozdělen na tři části – vyjádření děkana k návrhu na jeho odvolání, projednání a posouzení stanoviska děkana a návrhu na odvolání a hlasování o návrhu. Následně byl schválen program zasedání. Návrh na odvolání děkana ze dne 26. 5. 2025 tvořil přílohu č. 1 zápisu. Zápis dále zachycuje, že děkan podal své písemné stanovisko k návrhu na odvolání (příloha č. 2 zápisu), stanovisko vědecké rady FŽP (příloha č. 3 zápisu), námitku proti anonymizaci podpisů na návrhu k odvolání (příloha č. 4 zápisu), otevřené dopisy na podporu děkana FŽP (příloha č. 5 zápisu) a doplňující stanovisko děkana (příloha č. 6 zápisu). Ohledně návrhu a o předložených dokumentech následně proběhla diskuse. Během této diskuse byly čteny dopisy či vyjádření na podporu děkana (přílohy č. 7 a 8 zápisu). Následně bylo v tajné volbě hlasováno o návrhu na odvolání děkana, který byl schválen 9 hlasy pro návrh, 2 hlasy proti návrhu.
42. Z protokolu o průběhu tajné volby ze dne 15. 7. 2025 soud zjistil, že návrh na odvolání žalobce z funkce děkana byl schválen 9 hlasy z 11 přítomných senátorů. Potřebné minimální kvórum bylo 7 hlasů. Protokol podepsali tři členové AS FŽP zvolení do komise pro tajnou volbu.
43. Z dopisu ze dne 16. 7. 2025 soud zjistil, že byl podepsaný předsedou AS FŽP a adresovaný žalovanému (rektorovi UJEP). Obsahem dopisu bylo informování o schválení návrhu na odvolání žalobce z funkce děkana na zasedání AS FŽP dne 15. 7. 2025 a přílohu tvořil protokol o průběhu volby. Předseda AS FŽP dále uvedl, že zápis ze zasedání bude dodán obratem po jeho vyhotovení.

44. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že bylo vydáno dne 24. 7. 2025 žalovaným a žalovaný tímto rozhodnutím odvolal žalobce z funkce děkana FŽP s účinností k 31. 7. 2025 na návrh AS FŽP postupem podle § 28 odst. 2 zákona o VŠ. V odůvodnění žalovaný uvedl, že mu byl dne 16. 7. 2025 doručen návrh AS FŽP na odvolání žalobce z funkce děkana. Žalovaný uvedl, že návrh byl odůvodněn *„zásadním nesouladem mezi představami akademického senátu a konáním děkana doc. Dr. Ing. P. K. v otázce vedení personální politiky a způsobu řízení a správy Fakulty životního prostředí UJEP“*. Následně žalovaný v šesti bodech shrnul argumenty předložené v návrhu na odvolání ze dne 26. 5. 2025, který tvořil přílohu č. 1 zápisu ze zasedání akademického senátu dne 15. 7. 2025. S odkazem na vybraná ustanovení zákona o VŠ a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2018, č. j. 10 As 60/2018-45, konstatoval, že rektorova úvaha při posouzení návrhu akademického senátu fakulty na odvolání děkana podle § 28 odst. 2 zákona o VŠ je limitovaná. Uvedl, že rektor může zkoumat, zdali návrh na odvolání netrpí procesními vadami, zdali nejde o projev diskriminace, svévole či šikany a případně posuzuje, zdali odvolání děkana nemůže hrubě poškodit univerzitu či danou fakultu. Žalovaný dále uvedl, že posuzoval, zdali byla dodržena procesní pravidla pro schválení návrhu a konstatoval, že AS FŽP byl usnášeníschopný a že pro návrh hlasovala potřebná většina hlasů. K odůvodnění návrhu žalovaný uvedl, že ho považuje za řádně odůvodněný a založený na konkrétních skutečnostech, jež jsou děkanovi vytýkány – z návrhu podle žalovaného vyplývá, že se *„zásadním způsobem rozchází představy akademického senátu a děkana ohledně fungování fakulty, a to zejména v otázce personální politiky, způsobu řešení zásadních otázek a způsobu komunikace. Jedná se o nesoulad dvou klíčových samosprávných orgánů fakulty ohledně fungování fakulty, který je potřeba urychleně napravit, neboť v opačném případě může dojít k významnému narušení chodu, stability a rozvoje nejen fakulty, ale potenciálně i celé univerzity“*. Závěrem shrnul, že po zvážení všech uvedených skutečností se rozhodl žalobce z funkce děkana odvolat.
45. Z výpisu ze mzdového a personálního systému VEMA ze dne 10. 11. 2025 soud zjistil, že žalovaný dne 26. 11. 2025 schválil mimořádnou odměnu ve výši 70 000 Kč pro žalobce za *„náročný a odpovědný výkon funkce děkana, zejména po stránce strategické, ekonomické a personální, za zajištění vzdělávací a vědecké činnosti a za účinnou reprezentaci fakulty navenek. Výkon funkce byl realizován s vysokou mírou profesionality a přinesl významný přínos pro stabilitu a rozvoj fakulty“*.
46. Mezi účastníky nebylo sporné, že k odvolání žalobce z funkce děkana FŽP došlo procedurou upravenou v § 28 odst. 2 zákona o VŠ, který stanoví: *„Děkana jmenuje a odvolává na návrh akademického senátu fakulty rektor.“* Současně obě strany sporu shodně odkazovaly na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2018, č. j. 10 As 60/2018-45, z něhož vycházely při své argumentaci. Soud se ztotožnil s účastníky, že pro řešení nastolené právní otázky je stěžejní úprava obsažená zejména v § 28 zákona o VŠ, jehož obsah podrobně interpretoval Nejvyšší správní soud v odkazovaném rozsudku.
47. Zaprvé je nutné zdůraznit, že k odvolání děkana může dojít dvojím způsobem – postupem podle § 28 odst. 2 zákona o VŠ a postupem podle § 28 odst. 3 zákona o VŠ. *„V situaci, kdy akademický senát navrhuje odvolání děkana podle § 28 odst. 2 zákona o vysokých školách, bude pravidlem, že rektor takovémuto odvolání vyhoví. Zákon totiž zjevně vychází z předpokladu, že s ohledem na rozhraničení kompetencí uvnitř fakulty bude fakultu poškozovat, pokud děkan nemá důvěru akademického senátu vlastní fakulty. Ostatně zákon ani neukládá žádné podmínky, za kterých může akademický senát návrh na odvolání děkana učinit. Jak správně uvádí krajský soud, v řízení o odvolání podle § 28 odst. 2 není potřebné zkoumat*

protiprávnost jednání děkana, na rozdíl od odvolání podle § 28 odst. 3, kde jsou určité protiprávnosti či jiné nepravosti vyjmenovány ve skutkové podstatě právní normy.“ (Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2018, č. j. 10 As 60/2018-45, bod 17.) Uvedené ovšem neznamená, že by rektorova pozice byla čistě formální a měl bezmyšlenkovitě podepsat každý návrh k odvolání děkana předložený akademickým senátem fakulty.

48. Zákonodárce vychází z předpokladu, že rektor bude „pojistkou“ či „hlídačem“ zákonnosti navrhovaného postupu odvolání a podle závěrů Nejvyššího správního soudu může do procesu zasáhnout (vydat nesouhlasné rozhodnutí o odvolání) v některých krajních situacích: *„Negativní rozhodnutí, kterým rektor návrhu akademického senátu na odvolání děkana nevyhoví, si tak lze představit jen ve výjimečných případech. Typicky tomu bude tehdy, pokud rektor jako hlídač zákonnosti procedur uvnitř příslušné fakulty zjistí, že vůbec nejsou dány podmínky vytčené v § 28 odst. 2 zákona o vysokých školách (např. hlasování akademického senátu fakulty, které vyústilo v návrh na odvolání děkana, trpělo procesními vadami). Rektor může shledat důvody pro odvolání, podané akademickým senátem, jako nejasné, neurčité apod. Může však dospět i k závěru, že odvolání děkana by hrubě poškodilo veřejnou vysokou školu nebo dotčenou fakultu (např. s ohledem na brozbu odchodu významné části akademiků z dané fakulty, event. obecně jinak projevový nesouhlas význačných akademiků na dané fakultě s návrhem akademického senátu apod.). Rektor tedy má prostor pro odmítnutí návrhu akademického senátu fakulty. Je to rektor, kdo je rovněž představitelem vysokoškolské samosprávy a kdo má ze své pozice znalosti daného akademického prostředí a současně má odpovědnost za vysokou školu jako celek.*“ (Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2018, č. j. 10 As 60/2018-45, bod 18.)
49. Popsaný proces odvolání děkana na návrh akademického senátu včetně následného přezkumu rektorem je zřetelným projevem akademické samosprávy, který do značné míry předurčuje možný rozsah soudního přezkumu správními soudy. Správním soudům nepřísluší věcně hodnotit události a důvody, jež vedly k odvolání děkana (to v omezené míře přísluší rektorovi coby osobě seznámené s fungováním a vztahy na dané univerzitě), nýbrž mohou zasáhnout pouze v případech zjevných nezákonností – v případech svévole, nerovného rozhodování v obdobných situacích apod. *„Správní soudy rozhodně nemohou nahrazovat uvážení rektora uvážením vlastním. Nemohou tedy negovat úvahu rektora a říci namísto něj, že snad odvolání stěžovatele z funkce děkana hrubě poškozuje vysokou školu či dotčenou fakultu. Stejně tak nemohou správní soudy ani zjišťovat vnitřní poměry na fakultě a hodnotit legitimní zájmy jednotlivých zájmových skupin.*“ (Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2018, č. j. 10 As 60/2018-45, bod 21.) Jediný důvod, který spíše nepřímou souvisí s přezkumem věcných důvodů pro odvolání děkana a který mohou správní soudy posuzovat, je otázka samotné pravdivosti důvodů uvedených pro odvolání. *„Nepravdivé skutečnosti v návrhu akademického senátu se nijak zvlášť neliší od absence jakýchkoliv důvodů (odvolání založené „na ničem“, viz bod [17] shora), což samozřejmě naznačuje svévoli.*“ (Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2018, č. j. 10 As 60/2018-45, bod 22.)
50. Shora popsané závěry tedy tvořily právní rámec, kterým se soud při posuzování daného případu řídil.
51. V napadeném rozhodnutí žalovaný s odkazem na samotný návrh na odvolání děkana ze dne 26. 5. 2025 konstatoval, že důvody, na jejichž základě bylo rozhodováno, jsou jasné, srozumitelné a přímo souvisí s vnitřními poměry na fakultě. Tyto důvody pro účely napadeného rozhodnutí zestručnil do šesti bodů, což soud považuje za akceptovatelné, neboť je očividné, že žalovaný vychází z celého znění návrhu na odvolání děkana ze dne 26. 5.

2025. Soud uvádí, že v tomto ohledu žalovaný nepochybil a soud se s jeho hodnocením důvodů pro odvolání ztotožňuje. Samotný návrh na odvolání ze dne 26. 5. 2025 formuluje konkrétní personální a návazné organizační a komunikační kroky žalobce, k nimž se uchýlil v pozici děkana FŽP – konkrétně ukončení pracovního poměru dr. G. a snahu o ukončení pracovního poměru dr. K., z níž nakonec sešlo a došlo pouze ke změně obsahu jejího pracovního poměru. Tyto kroky a jejich špatná komunikace měly podle navrhovatelů vést k organizačním zmatkům, špatné komunikaci vedení fakulty a vzniku atmosféry nejistoty a obav mezi členy akademické obce fakulty. Skutečnost, že děkan popsané personální kroky vůči dr. G. a dr. K. učinil, byla mezi účastníky nesporná. Soud tedy vycházel ze skutečnosti, že vytýkané personální kroky žalobce nejsou smyšlené a odpovídají realitě (ostatně z příloh k návrhu na odvolání ze dne 26. 5. 2025 tyto skutečnosti také vyplývají). Na druhé straně způsob, jakým tyto události rezonovaly v akademické obci FŽP, jsou pro posouzení zdejšího soudu nerozhodné, neboť jde o oblast akademické samosprávy a správním soudům nepřisluší je věcně hodnotit a zaujímat k nim stanovisko. Zároveň platí, že nemusí jít nutně o protiprávní jednání žalobce. To je také důvod, proč část žalobních námitek žalobce nemohla být z povahy věci úspěšná, neboť brojily proti událostem v mezidobí od 5. 3. 2025 (den, kdy došlo k výpovědi dr. G.) do 15. 7. 2025 (zasedání AS FŽP, na němž došlo ke schválení návrhu na odvolání).

52. Žalobce založil svou argumentaci zejména na tvrzení, že postup akademického senátu byl svévolný, neboť fakulta se pod jeho vedením postavila na nohy a prosperuje, jeho odvolání bylo dílem pouze určité skupiny v rámci akademické obce, která straní dr. G. a dr. K., v průběhu událostí mezi březnem až červencem 2025 docházelo k cílenému manipulování veřejného mínění akademické obce apod. Soud zdůrazňuje, že svévoli je nutno v daném kontextu vnímat jako odvolání na základě smyšlených důvodů anebo zcela bez uvedení důvodů (tedy *založené na ničem* viz bod 17 citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu). Aby se v daném případě mohlo jednat o svévoli, žalobce by musel tvrdit a prokázat, že popsané personální kroky vůbec neučinil anebo je učinil zcela odlišným způsobem, než jak je popsáno v návrhu na jeho odvolání. O takovou situaci ale v daném případě zjevně nejde. O tom, že žalobce v pozici děkana ukončil pracovní poměr dr. G. a následně se pokusil dohodou ukončit pracovní poměr dr. K., resp. poté její pracovní poměr změnil, není mezi stranami sporu. I z tvrzení samotného žalobce vyplývá, že se v průběhu popsaného časového období (nejpozději od března 2025, kdy přistoupil k ukončení pracovního poměru dr. G. a změně pracovního poměru dr. K.) četně vyjadřoval k (ne)oprávněnosti jím učiněných personálních kroků, což samo o sobě dokazuje, že nebyl odvolán „*na základě něčeho*“, ale že u části akademické obce pouze existovaly výhrady ke konkrétním personálním krokům.
53. To, že popsané personální kroky vnímali AS FŽP a žalobce zjevně jinak (navrhovatelé v něm mj. spatřovaly poškození dobrého jména fakulty), je otázka odlišná a spadající do oblasti akademické samosprávy, která se s nimi musí vypořádat svými vnitřními mechanismy. Zákonodárce za tímto účelem v zákoně o VŠ nastavil vzájemný systém brzd a protiváh mezi orgány akademické samosprávy, aby vnitřní poměry fakulty či univerzity byly řešeny primárně přímými účastníky těchto vztahů. Žalobcem namítané skutečnosti soud považuje za zcela přirozené průvodní jevy spojené s akademickou autonomií, neboť je zcela běžné, že v rámci akademické obce fakulty existují různé zájmové a vlivové skupiny, které se snaží prosazovat svou vizi směřování dané instituce. V řešeném případě pak zainteresované orgány (zejména AS FŽP a děkan) zjevně nebyly schopny situaci urovnat a zklidnit, a situace tedy eskalovala až do fáze, kdy bylo přistoupeno k podání návrhu na odvolání děkana z funkce. Jak bylo vysvětleno v bodě 49 tohoto rozsudku, soudům nijak nepřisluší zasahovat do těchto

prvků akademické samosprávy, pokud se nedějí v rozporu se zákonem. Jak přílehlavě shrnul Nejvyšší správní soud v bodě 25 shora citovaného rozsudku: „Dle NSS zcela postačí, má-li akademický senát jinou představu o směřování fakulty než děkan, byť by děkan konal své povinnosti zcela řádně a ku prospěchu zájmů fakulty. Legitimním důvodem k odvolání děkana může být např. nesouhlas akademického senátu s personální politikou děkana (...).“

54. Soud tedy dospěl k závěru, že návrh na odvolání schválený AS FŽP nebyl svévolný (byl v jádru založený na nesporných událostech – výpověď dr. G. a změna pracovního poměru dr. K.) a žalobní námitky v tomto směru proto vyhodnotil jako nedůvodné.
55. Žalobce také žalovanému vyčítal, že postupoval nesprávně, protože neposoudil dopad odvolání žalobce z funkce děkana na fakultu, nepřihlédl k podpoře vyjádřené ze strany akademické obce fakulty (podle žalobcova názoru její většiny) a spolupracujících organizací a omezil se pouze na formální přezkum nezbytných procesních náležitostí. Ani v tomto ohledu soud nemůže soud žalobci přisvědčit. Je pravdou, že kromě úvah nad procesní správností a absencí diskriminace, svévole nebo šikany, může rektor neodvolat děkana také v případě, pokud shledá, že by odvolání děkana hrubě poškodilo veřejnou vysokou školu nebo dotčenou fakultu (např. s ohledem na hrozbu odchodu významné části akademiků z dané fakulty, event. obecně jinak projevený nesouhlas význačných akademiků na dané fakultě s návrhem akademického senátu apod.). Z napadeného rozhodnutí ale vyplývá, že rektor si byl vědom nutnosti posoudit návrh i z těchto hledisek (viz odstavec 3 napadeného rozhodnutí – „pokud dospěje k závěru, že odvolání děkana by hrubě poškodilo veřejnou vysokou školu nebo fakultu“). Při posuzování návrhu disponoval zápisem ze zasedání ze dne 15. 7. 2025 včetně jeho příloh, jejichž součástí bylo stanovisko děkana a jeho podporovatelů. Přesto žalovaný shledal pro své rozhodnutí jako podstatný rozpor akademického senátu a žalobce jakožto dvou klíčových samosprávných orgánů fakulty ohledně fungování fakulty ve vztahu k personální politice, způsobu řešení zásadních otázek a způsobu komunikace. Žalovaný právě s ohledem na tento nesoulad dospěl k závěru, že je na místě zasáhnout, aby nedošlo k významnému narušení chodu, stability a rozvoje nejen fakulty, ale potenciálně i celé univerzity. Právě toto posouzení vedlo žalovaného k vydání napadeného rozhodnutí. Na tomto jeho postupu neshledal soud žádné prvky formalismu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je evidentní, že důvody odvolání žalobce z funkce děkana nikterak nesměřovaly proti jeho odbornému přínosu pro fakultu, což se projevilo i výplatou odměny za výkon funkce děkana na konci roku 2025. Samotné poskytnutí odměny samo o sobě však nemůže mít žádný vliv na rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobce z funkce děkana a na uvedené důvody pro toto rozhodnutí.
56. Některé žalobní námitky směřovaly proti údajným procesním pochybením spojeným s jednáním AS FŽP. První námitka směřovala proti předložení návrhu na odvolání děkana ze dne 26. 5. 2025 s anonymizovanými podpisy předkladatelů. Tato skutečnost byla ze strany žalovaného odůvodněna obavou předkladatelů o možné negativní důsledky na jejich studium. Žalobce naopak namítal, že byl zkrácen na svém právu těmito předkladatelům klást doplňující otázky.
57. Soud si za účelem ověření, že návrh byl podán oprávněnými osobami, vyžádal od žalovaného originální vyhotovení návrhu na odvolání děkana ze dne 26. 5. 2025. Při dokazování touto listinou soud zjistil, že jména podepsaných osob se shodují se jmény členů AS FŽP a z tohoto důvodu učinil závěr, že podnět byl podán oprávněnými osobami v počtu požadovaném jednacími řádem AS FŽP. Argumentaci žalobce stran nemožnosti klást předkladatelům otázky soud nevyhodnotil jako důvodnou. Žalobce měl prokazatelně dostatek prostoru na

zasedání dne 15. 7. 2025 k přednesu jeho stanoviska, jakož i přednesu stanovisek jiných osob na jeho podporu, přičemž adresnost vůči předkladatelům nemohla mít žádný vliv na výsledek hlasování. Jelikož předkladatelé návrhu na odvolání byly senátoři AS FŽP, na tomto zasedání (i jiných předchozích zasedáních) byli přítomni a jeho argumentaci vyslyšeli. Zároveň mu nic nebránilo klást dotazy všem přítomným senátorům AS FŽP.

58. Dalším procesním pochybením mělo být, že usnesení o návrhu na odvolání děkana na zasedání AS FŽP dne 10. 6. 2025, které bylo procesně nesprávně přijaté, nebylo na následujícím zasedání AS FŽP dne 15. 7. 2025 formálně zrušeno, a tudíž existují vedle sebe dvě usnesení s totožným obsahem. K tomuto postupu soud uvádí, že tato skutečnost nemohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Pokud bylo usnesení ze dne 10. 6. 2025 skutečně přijato nesprávnou procedurou, pak ani nemohlo být platně přijato, a tudíž nemůže „konkurovat“ usnesení ze dne 15. 7. 2025. Ovšem i pokud by usnesení ze dne 10. 6. 2025 bylo procesně bezvadné, nic by to na rozhodnutí žalovaného, které je předmětem tohoto řízení, nezměnilo. Napadené rozhodnutí totiž navazuje na usnesení ze dne 15. 7. 2025, jež bylo přijato procesně správně, což je pro věc rozhodné. Původní usnesení ze dne 10. 6. 2025 tedy zůstalo bez jakýchkoliv právních účinků, neboť k samotnému odvolání dochází až rozhodnutím rektora.
59. Žalobce dále namítal podjatost některých členů AS FŽP a tvrdil, že jde o osoby vzájemně různě propojené (osobně, pracovně aj.). Zdejší soud je toho názoru, že v případě členů AS FŽP v souvislosti s výkonem jejich funkce nelze hovořit o podjatosti ve smyslu takovém, že by jim znemožňovala hlasovat. V tomto ohledu chybí jakýkoliv právní podklad pro vyloučení členů AS FŽP z hlasování z důvodu podjatosti. Z povahy akademické samosprávy navíc přirozeně vyplývá, že senátoři akademických senátů reprezentují zájmové skupiny (členy akademické obce, kteří je volili), a tudíž mají logicky zájem participovat na vnitřních záležitostech fakulty. Z toho vyplývá, že ke krokům děkana (a jinému dění) na fakultě či univerzitě zaujmou postoj vyplývající z jejich představ o fungování dané instituce a ten promítnou do svého rozhodování v akademickém senátu. V tomto ohledu se mohou ve výsledku zodpovídat pouze členům akademické obce, kteří je volili a kterým v dalších volbách „složí účty“. Soud pro úplnost dodává, že jediný člen AS FŽP, který by mohl být teoreticky v daném případě podjatý je dr. K., neboť se jí bezprostředně týkaly události, jež se staly důvodem pro podání návrhu na odvolání děkana. Soud nicméně v tomto směru dospěl k závěru, že na výsledku hlasování by její případné zdržení se hlasování nemělo dopad, neboť pro návrh by hlasovalo nikoliv devět, ale osm senátorů, (za předpokladu, že v tajné volbě hlasovala pro návrh) což by pořád splňovalo požadovanou třípětinovou většinu.
60. Další žalobní námitka vytýkala procesní vadu zasedání AS FŽP dne 15. 7. 2025, jež měla spočívat v tom, že děkanovo vyjádření nevzali senátoři na vědomí, resp. nepřijali o tom formální usnesení. Soud ani tuto námitku nepovažuje za důvodnou, neboť takový požadavek nevyplývá z jednacího řádu AS FŽP, ani jiného předpisu a z materiálního hlediska byl žalobci i jeho podporovatelům poskytnut prostor pro vyjádření. Ze zápisu ze zasedání AS FŽP dne 15. 7. 2025 současně vyplývá, že následně proběhla také diskuse a zároveň, že podklady předložené žalobcem byly předmětem projednání (viz žalobcem a jeho podporovateli předkládané dokumenty, které se staly přílohami zápisu ze dne 15. 7. 2025). Soud tedy nepovažoval ani tuto námitku za důvodnou.
61. Některé procesní námitky směřovaly proti údajným procesním nedostatkům či nesprávnostem na zasedáních AS FŽP konaných ve dnech 18. 3. 2025, 22. 4. 2025 a 10. 6.

2025. Jelikož na těchto zasedáních nedošlo ke schválení návrhu na odvolání děkana, který byl podkladem pro napadené rozhodnutí, soud tyto námitky neshledal jako relevantní pro zjevnou nesouvislost s předmětem tohoto řízení, a proto se jimi blíže nezabýval.

62. Žalobcem namítaná skutečnost, že v případě vyhrocené situace ohledně předmětných personálních kroků žalovaný ani AS FŽP nepřistoupili k mírnějším formám řešení situace (např. mediací) je ve světle shora nastíněného právního rámce případu irelevantní. I využití alternativních způsobů řešení sporu je ryzí záležitostí akademické samosprávy a jejích aktérů.
63. Rovněž námitka, že zápisy i podklady ze zasedání AS FŽP byly zveřejňovány pouze v uzavřeném systému Moodle, přístupném omezenému okruhu osob, není důvodná. Jednací řád AS FŽP v čl. 7 odst. 2 určuje, že návrh na odvolání děkana je nutné zpřístupnit nejméně 7 kalendářních dnů před jejich projednáním způsobem umožňujícím dálkový přístup. Tím evidentně popsany systém je a zároveň soud považuje za mezi účastníky nesporné, že jde o elektronický systém, do něhož mají přístup všichni členové akademické obce FŽP. Z žádné právní normy pak nevyplývá, že by návrh na odvolání děkana či dokumenty související s činností akademického senátu měly být zveřejňovány určitým způsobem. To ostatně ani žalobce netvrdí, nesprávnost spatřuje v údajném porušení principu transparentnosti veřejné správy. Nutno podotknout, že v daném případě jde o oblast akademické samosprávy, u níž shledává soud za podstatné, že se s uvedenými dokumenty má možnost seznámit akademická obec dané instituce.
64. Ze shora předestřené právního rámce soud vyšel při rozhodování o tom, které důkazní prostředky ve věci provede a které naopak zamítne. Důkazní návrhy soud zamítl z několika důvodů
- důkazní prostředek nebyl pro právní posouzení případu relevantní – zápis ze zasedání AS FŽP ze dne 18. 3. 2025, námitky vedení FŽP k zápisu zasedání AS FŽP dne 18. 3. 2025, zapracování námitek zápisu ze zasedání AS FŽP dne 18. 3. 2025, audiozáznam z jednání akademického senátu ze dne 18. 3. 2025, zápis z jednání AS FŽP ze dne 22. 4. 2025, otázky legislativní komise AS FŽP a odpovědi žalobce na ně, výzva zaměstnanců proti odvolání děkana, podpůrné dopisy děkanovi, podněty dr. G. k Etické komisi UJEP, svědecká výpověď předsedy Etické komise UJEP dr. J. P., svědecká výpověď doc. J. O., svědecká výpověď doc. P. K., kopie pracovní smlouvy Bc. S. předložená děkanovi před hlasováním o jeho odvolání, důvody výpovědi dr. G. ze dne 5. 3. 2025, otevřený dopis Dr. S. na podporu děkana, podnět žalobce k Etické komisi UJEP na dr. G., svědecká výpověď Bc. O. S., vyjádření Okresního inspektorátu práce, výzva zaměstnanců FŽP proti odvolání děkana ze dne 14. 7. 2025, usnesení Etické komise UJEP k podnětu č. 2/2025 ze dne 2. 6. 2025, výroční zprávy FŽP za roky 2024 a 2025; vyjádření studentů k osobě dr. G. na blíže nespecifikovaném internetovém fóru, svědecká výpověď tajemníka FŽP, audiozáznam z jednání akademického senátu ze dne 18. 3. 2025, svědecká výpověď dr. D. H., svědecká výpověď Bc. M. H.;
 - důkazní prostředek nebylo potřeba provádět, protože dokazované skutečnosti vyplývaly z jiných důkazů – svědecká výpověď ombudsmanky UJEP, účastnická výpověď žalobce;
 - důkazní prostředek časově souvisel s obdobím po vydání napadeného rozhodnutí – výzva k rezignaci členstva AS FŽP ze dne 14. 10. 2025.

65. Soud uzavírá, že neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou. Výrokem I. tohoto rozsudku tedy žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. pro nedůvodnost zamítl.
66. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů. Procesně úspěšnému žalovanému pak nevznikly náklady řízení, jež by přesahovaly běžný rámec jeho úřední činnosti, neboť šlo o výkon samosprávy v rámci standardních akademických postupů v rámci univerzity. Nelze tedy hovořit o tom, že by dotčená právní oblast zcela vybočovala z mantinelů jeho běžné úřední činnosti. Náklady na právní zastoupení advokátem tedy soud neposoudil jako účelně vynaložené. Proto soud výrokem II. tohoto rozsudku nepřiznal náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 4. března 2026

Mgr. Václav Trajer v. r.
předseda senátu